Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Lwów, dnia 31 grudnia 1934 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 27.

T R E Ś C:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

150.

Ministerstwo Skarbu.
L. D. III. 18049/1/34.
Rozrachunek pomiędzy Skarbem Państwa a Związkami komunalnemi.

Warszawa, dnia 9 listopada 1934 r.

OKÓLNIK
do wszystkich Izb Skarbowych.

Z dniem 28 października 1934 weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów Związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 846).

Art. 27 tegoż rozporządzenia przekazuje wzajemne salda należności Skarbu Państwa i Związków samorządowych, ustalone w wyniku rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a Związkami samorządowemi, przeprowadzonego na dzień 31 marca 1933 roku, Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo-Zapomogowemu, przyczem sposób przekazania i regulacji wymienionych należności ustali Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu zarządza:

1) Do czasu wydania dalszego zarządzenia Izba Skarbowa wstrzyma przekazywanie i regulację z urzędu należności rozrachunkowych, wynikłych z rozrachunku przeprowadzonego na dzień 31 marca 1933 r. na podstawie Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21. IV. 1933 r. („Monitor Polski" Nr. 116) pomiędzy Skarbem Państwa a Związkami komunalnemi i uwidocznionych w protokołach Komisyj Rozrachunkowych.

2) Do dnia 1 grudnia 1934 r. Izba Skarbowa przedłoży Ministerstwu Skarbu szczegółowy wyciąg z konta rozrachunkowego w sumach obrotowych, otwartego na podstawie reskryptu z dnia 25. XI. 1933 r. L. D. III. 19710/3/33, według stanu na dzień 31 października b. r. tak po stronie przychodów jak i rozchodów.

3) Z sum rozrachunkowych zebranych po koniec października nie należy, z chwilą otrzymania niniejszego zarządzenia, przekazywać żadnych kwot zarówno związkom samorządowym jak i instytucjom państwowym.

4) Jeżeli jaki urząd państwowy przekaże należność Związku samorządowego, objętą protokołem rozrachunkowym, Izba Skarbowa winna w dalszym ciągu, tak jak dotychczas, zarachować ją na konto rozrachunkowe w sumach obrotowych z utrzymaniem jej na tych sumach do dalszej dyspozycji.

Tak samo należy postąpić w razie wpłat rozrachunkowych, dokonywanych dobrowolnie przez Związki samorządowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak.

KOMUNIKAT
Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 13 grudnia 1934 w sprawie okólnika Ministerstwa Skarbu o rozrachunku między Skarbem Państwa a Związkami samorządowymi.

Panom Starostom powiatowym (wszystkim) udzielam do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 listopada 1934 L. D. III. 18049/1/34 z prośbą o zwrócenie uwagi Związków samorządowych na jego treść.

Za Wojewodę:
M. Sochański
Wicewojewoda.

151.

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 10 grudnia 1934 w sprawie podania Dawida Adlera o koncesję apekarską w Przemyślu.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Mgr. farm. Dawid Adler, zamieszkały w Krakowie, ul. Kołłątaja 2, wniósł dnia 11 października 1934 r. do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Przemyślu, ze stanowiskiem przy ul. Jagiellońskiej od Nr. 1 do Nr. 19 po lewej stronie i od Nr. 6 do Nr. 12 po prawej stronie.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Przemyślu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Dr. Wacław Majewski
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

152.

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 12 grudnia 1934 w sprawie podania Józefa Swarowskiego o koncesję aptekarską w Borysławiu.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Mgr. farm. Józef Swarowski, zamieszkały w Drohobyczu, wniósł dnia 31 sierpnia 1934 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Borysławiu przy ul. Kościuszki od wylotu ul. Słowackiego w górę, lub przy ul. Mickiewicza do wylotu ul. Reicha.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Drohobyczu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Dr. Wacław Majewski
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

153.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 14 grudnia 1934 w sprawie podania Juljusza Aschkenazego o koncesję aptekarską w Chodorowie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Mgr. farm. Juljusz Aschkenazy, zamieszkały w Bóbrce, wniósł do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Chodorowie ze stanowiskiem przy ul. Mickiewicza w całej rozciągłości.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Bóbrce.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Dr. Wacław Majewski
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

154.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Drohobycza na rok 1934/35.

Na podstawie ustawy z 16 maja 1922 r. Dz. U. Nr. 39 poz. 324 w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych między właścicielami nieruchomości miejskich adozorcami domowymi, oraz reskryptu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 15 października 1934 r. Nr. Pp. 8a/10—4, Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie Inż. Grzegorza Wasyłyszyna, Inspektora Pracy 43 Obwodu, jako przewodniczącego, i delegata Ministerstwa Opieki Społecznej, Emila Wrzaska, Sędziego grodzkiego w Drohobyczu, jako delegata Ministerstwa Sprawiedliwości, i Mgr. Stanisława Moszczeńskiego, Wicestarosty powiatowego w Drohobyczu, jako delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w Drohobyczu dnia 27 listopada 1934 r., po wysłuchaniu opinji przedstawicieli właścicieli nieruchomości miejskich i dozorców domów, wydaje następujące orzeczenie:

Zasady ogólne.

§ 1.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 listopada 1934 r. do dnia 31 października 1935 r.

§ 2.

1) Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich w Drohobyczu, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domów.

2) Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem młodocianych, dziewcząt i chłopców do skończonych 18-tu lat), której właściciel domu, jego zastępca, lub zarządca domu powierzył nadzór nad domem, oraz utrzymanie w nim porządku i czystości, tudzież spełnianie wszystkich z tem związanych czynności.

3) Wszelkie czynności dozorcy domu, związane z jego stanowiskiem, może on wykonywać bądź osobiście, bądź przez zdolnych do tych czynności członków swojej rodzinyi swych domowników pod własną odpowiedzialnością.

§ 3.

1) Orzeczenie niniejsze w myśl ustawy z dnia 1. VIII. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 394), rozszerzonej ustawą z dnia 23. I. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 53) stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

2) Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla dozorcy mniej korzystne, niż warunki niniejszego orzeczenia, ulegają z mocy wymienionych ustaw zmianie i zastąpieniu tych warunków przez warunki określone niniejszem orzeczeniem.

§ 4.

Dozorca domu obowiązany jest:

a) w interesie właściciela dbać o powierzony sobie w opiekę dom z oględnością i uczciwością,

b) o wszelkich wiadomych mu zaszłych, lub grożących uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu, lub innych osób, bądź na zdrowiu, bądź na majątku, bezzwłocznie donieść właścicielowi domu, jego zastępcy, lub zarządcy domu,

c) w miarę możności zapobiegać wszelkim uszkodzeniom domu, lub jego urządzeń,

d) pilnować, aby w domu przestrzegano przepisów regulaminu domowego, wydanego przez właściciela domu, lub powołane władze,

e) przestrzegać przepisów meldunkowych,

f) wykonywać sumiennie i troskliwie tylko takie zarządzenia i polecenia właściciela domu, jego zastępcy, lub zarządcy domu, które dotyczą robót, objętych umową o pracę, i które nie są sprzeczne z prawem i dobremi obyczajmi, a należą do obowiązków dozorcy,

g) czuwać nad bezpieczeństwem domu i w nagłych wypadkach używać pomocy organów bezpieczeństwa,

h) dbać o należytą czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdów, bram, sieni, korytarzy, przedsionków prowadzących do ustępów, klatek schodowych, ganków, strychów, piwnic, podwórzy i ustępów, niemieszczących się w poszczególnych mieszkaniach, a dostępnych dla publicznego użytku. W tych kamienicach, w których znajduje się magazyn, względnie skład, a wskutek tego zanieczyszcza się obejście kamienicy, za sprzątanie śmieci i nieczystości, powstałych wskutek magazynowania towarów, należy się dozorcy osobne dodatkowe wynagrodzenie w wysokości, ustalonej na podstawie obopólnego porozumienia właściciela realności i dozorcy — i czynności te nie należą do normalnych obowiązków dozorcy. Koszt usuwania i wywożenia śmieci, ze znajdującego się w podwórzu śmietnika poza obręb kamienicy, ponosi właściciel realności, jednakowoż dozorca domu obowiązany jest śmiecie ze śmietnika naładować na dostarczoną przez właściciela podwodę, względnie nosze, bez prawa żądania za to osobnej dopłaty,

i) utrzymywać na chodniku przed domem, względnie o ile niema chodnika, na ulicy przed domem czystość i porządek, jak długo władze publiczne będą domagać się tego od właściciela realności, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych,

j) w czasie epidemji ściśle stosować się do zleceń i zarządzeń władz sanitarnych co do utrzymywania czystości, porządku, lub przeprowadzania dezynfekcji w powyższych częściach domu, potrzebnych zaś do tego przedmiotów ma dostarczyć właściciel realności,

k) czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisów regulaminu domowego mają być oświetlone,

l) dbać o całość urządzeń wodociągowych, gazowych, elektrycznych i innych urządzeń publicznych, oraz o należyte funkcjonowanie dzwonków od bramy, i wogóle ściśle przestrzegać przepisów regulaminu, porządku i czystości, wydanych przez Zarząd Miejski,

m) w domach o urządzeniach wodociągowych ręcznych, lub motorowych, utrzymywać te urządzenia w ruchu w czasie i godzinach, unormowanych regulaminem domowym, lecz nie inaczej, jak za osobnem umówionem dodatkowem wynagrodzeniem,

n) czuwać nad używalnością domowych urządzeń do gaszenia pożaru,

o) zamykać bramę na noc w porze i godzinach, ustalonych regulaminem domowym, lub zarządzeniem właściwej władzy,

p) otwierać bramę w porze zamknięcia.

§ 5.

Za każdorazowe otwarcie bramy w porze zamknięcia, przepisanej regulaminem, lub zarządzeniem właściwej władzy, należy się dozorcy domu od wchodzącego, lub wychodzącego, najmniej 20 groszy przed północą, 40 groszy po północy, bez względu na porę roku. Od obowiązku płacenia powyższych kwot nie jest wolnym właściciel domu, jego zastępca, lub zarządca domu, jeżeli do otwarcia bramy posługuje się dozorcą, lub jego zastępcą.

§ 6.

Bez zezwolenia właściciela domu, lub jego zastępcy, nie wolno dozorcy domu dawać klucza od bramy lokatorowi, lub komukolwiek. O ile właściciel domu, lub jego zastępca, da klucz od bramy lokatorowi, w domu, mającym urządzenia alarmujące stróża, to wówczas lokator, mający klucz od bramy, obowiązany jest płacić wprost dozorcy domu kwotę 1.50 zł. miesięcznie, bez względu na porę roku. W domach, niemających urządzeń alarmowych, posiadanie klucza nie pociąga za sobą obowiązku płacenia przez lokatora jakiegokolwiek dodatkowego wynagrodzenia dozorcy domu. Te same postanowienia obowiązują sublokatora, który jest w posiadaniu osobnego klucza.

§ 7.

Dozorca domu nie jest obowiązany do wykonywania posług osobistych, lub robót domowych, na rzecz właściciela domu, jego zastępcy, lub zarządcy domu. Może atoli je wykonywać, lecz usługi takie mają być przedmiotem osobnej umowy.

§ 8.

Warunki wynagrodzenia.

1) Za czynności, związane ze stanowiskiem i obowiązkami dozorcy domu, otrzymuje tenże, oprócz bezpłatnego mieszkania, następujące wynagrodzenie, płatne miesięcznie zdołu:
a) w domach parterowych 7 zł.,
b) w domach jednopiętrowych 10 zł.,
c) w domach dwupiętrowych 20 zł.,
d) w domach trzypiętrowych 30 zł.

Poddasza (mansardy), na których jest tylko jeden pokój mieszkalny, nie uważa się za osobne pomieszczenie.

2) Jeżeli w domu znajduje się restauracja, kawiarnia, wyszynk, większa cukiernia, większa mleczarnia, jadłodajnia, kino, zajazd, stajnia, w której znajduje się więcej niż dwa konie, warsztat i piekarnia, zatrudniające ponad pięciu robotników, to wynagrodzenie, ustalone w § 8, ustęp 1), podwyższa się o 30 (trzydzieści) prc., zaś za każde następne przedsiębiorstwo tego rodzaju, mieszczące się w tym samym domu, o dalsze 15 (piętnaście) prc.

Jeżeli w domu znajduje się dom modlitwy, to wynagrodzenie, ustalone w § 8, ustęp 1), podwyższa się o 15 (piętnaście) prc.

2a) Jeżeli dozorca obsługuje i opala centralne ogrzewanie, otrzymuje dodatkowo tytułem wynagrodzenia po 25 groszy od każdego opalanego pokoju miesięcznie — w miesiącach, w których faktycznie urządzenie to obsługuje.

3) Jako jednostkę domową uważa się budynek o jednej bramie wchodowej, jednej klatce schodowej i jednem podwórzu, bez względu na podwójna ilość trotuarów z obu stron kamienicy.

4) Jeżeli dom ma więcej klatek schodowych i bram, za wyjątkiem bramy wjazdowej na podwórze oraz chodników, dozorca domu otrzymuje za każdą następną klatkę schodową, bramę i chodnik po 10 (dziesięć) prc. zasadniczego wynagrodzenia. Dodatek ten jednak nie odnosi się do tylnej klatki schodowej.

5) Właściciel domu ma dostarczyć dozorcy oświetlenia dla domu w naturze, oraz potrzebnych do utrzymania porządku i czystości przyrządów, sprzętów i naczyń, które dozorca domu obowiązany jest utrzymywać w dobrym stanie i porządku, a które zostaną własnością służbodawcy.

Właściciel domu ma wydać dozorcy książeczkę obrachunkową, do której będzie wpisywać wynagrodzenie pieniężne, płacone dozorcy, oraz dostarczone dozorcy sprzęty, stosownie do postanowień § 8, ustęp 5).

§ 9.

Mieszkanie dozorcy.

1) Dozorcy domu należy się bezpłatne, zdatne do użytku mieszkanie, w miarę możności o powierzchni 20 m kwadr., położone na parterze, możliwie blisko bramy, z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu.

2) Dozorca domu obowiązany jest utrzymywać to mieszkanie służbowe w porządku i czystości.

3) Izby mają być wybielone, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach szyby mają być całe. Podłogi muszą być drewniane i win-

ne znajdować się również jak piece tego mieszkania w stanie zdatnym do użytku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, a tam, gdzie dachy są popsute, mają być naprawione.

4) O ile mieszkanie dozorcy nie odpowiada wymogom powyższego postanowienia, a dozorca mimo to objął takie mieszkanie, to nie może on z tego tytułu podnosić żadnych roszczeń jakiejkolwiek natury. Postanowienia te nie odnoszą się do domów oddanych do zamieszkania po 1 listopada 1931 r.

5) Dozorcy domu nie wolno przyjmować sublokatorów i przetrzymywać nawet chwilowo w swojem mieszkaniu służbowem osób, nienależących do jego własnej rodziny, względnie jego żony.

§ 10.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

Rozwiązanie stosunku służbowego nastąpić może:

a) W każdej chwili na podstawie wzajemnego porozumienia się właściciela domu, jego zastępcy, lub zarządcy domu z dozorcą domu.

b) Na zasadzie jednostronnego wypowiedzenia przez którąkolwiek ze stron za sześciotygodniowem wypowiedzeniem, bez podania przyczyny wypowiedzenia, przyczem czasokres sześciotygodniowy wypowiedzenia kończyć się musi z końcem miesiąca kalendarzowego.

c) Każdej z obu stron wolno rozwiązać umowę natychmiast, bez dochowania sześciotygodniowego terminu wypowiedzenia, z ważnej przyczyny lub winy drugiej strony.

Dozorca może rozwiązać umowę z winy pracodawcy zwłaszcza w wypadkach następujących, jeżeli właściciel domu, jego zastępca, lub zarządca domu:

1) dopuści się czynnej zniewagi lub obrazy czci dozorcy, względnie członków jego rodziny,

2) usiłuje nakłonić dozorcę, względnie członków jego rodziny do czynów niemoralnych, albo bezprawnych,

3) niesłusznie zatrzymuje płacę lub narusza istotne warunki umowy o pracę,

4) jeżeli dozorca domu nie może nadal pracować, bez oczywistego niebezpieczeństwa dla zdrowia, własności lub obyczajów.

Pracodawca może rozwiązać umowę z winy dozorcy, zwłaszcza w następujących wypadkach, jeżeli dozorca domu:

1) okaże się niezdolnym do umówionej pracy,

2) upija się, a przestrogi nieskutkują,

3) dopuści się kradzieży, sprzeniewierzenia lub innego czynu karygodnego, który go pozbawia zaufania pracodawcy,

4) bezprawnie porzuci robotę, lub trwale swe obowiązki zaniedbuje, albo mieszkających z nim członków rodziny i domowników podburza do nieposłuszeństwa, do stawiania oporu pracodawcy, do nieporządnego życia lub do nieobyczajności, albo bezprawi, lub też sam to czyni,

5) dopuści się obrazy czci lub ciała, albo niebezpiecznej groźby przeciw właścicielowi domu lub tegoż domowników,

6) pomimo poprzednich przestróg nieostrożnie obchodzi się z ogniem i światłem,

7) cierpi na odstraszającą chorobę, lub z własnej winy stanie się niezdolnym do pracy, albo jeżeli niezawiniona niezdolność do pracy trwa dłużej niż cztery tygodnie,

8) dłużej niż 14-cie dni więzionym będzie,

9) jeżeli wbrew postanowieniom § 9 p. 5) niniejszego orzeczenia przetrzymuje bez wiedzy i zezwolenia właściciela domu, jego zastępcy, lub zarządcy domu w swem mieszkaniu jakiekolwiek osoby, nienależące do ściślejszej jego rodziny lub jego żony.

§ 11.

Ubezpieczenia społeczne.

Stosownie do postanowień ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. Nr. 44, poz. 272), względnie przepisów rozporządzenia Ministr. z dnia 18. VI. 1920 r. (Dz. U. Nr. 51, poz. 316) każdy dozorca domu, o ile nie należy do innej Ubezpieczalni Społecznej, obowiązany jest przystąpić do Ubezpieczalni Społecznej w Drohobyczu, do której pracodawca opłaca statutem przewidziane składki.

Obowiązuje również § 1154 b. ust. cyw.

§ 12.

Wypowiedzenie stosunku służbowego.

1) Wypowiedzenie stosunku służbowego przez jedną ze stron z zachowaniem ustalonego niniejszem orzeczeniem terminu wypowiedzenia, następuje każdocześnie listem poleconym strony jednej, wystosowanym do strony drugiej za recepisem zwrotnym, przyczem recepis nadawczy tego listu stanowi dowód wypowiedzenia, a ustalone w § 10 niniejszego orzeczenia sześciotygodniowy termin wypowiedzenia liczy się od dnia następnego po dniu doręczenia odnośnego listu, co stwierdza się recepisem zwrotnym.

2) Nieprzyjęcie tego poleconego listu nie wstrzymuje wypowiedzenia, które uważa się za uskutecznione od stwierdzonej przez pocztę daty usiłowanego doręczenia tego listu.

§ 13.

Rozstrzyganie sporów i zatargów.

Wszelkie spory ze stosunku pracy między właścicielami domu a dozorcami domu powstałe należą po myśli rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. Nr. 37, poz. 350) do Sądu Pracy w Drohobyczu.

Przewodniczący:
Delegat Ministerstwa Opieki Społecznej:
Inż. Grzegorz Wasyłyszyn w. r.

Delegat Ministerstwa Sprawiedliwości:
Emil Wrzask w. r.

Delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
Mgr. Stanisław Moszczeński w. r.

155.

OGŁOSZENIE

Starosty rudeckiego z dnia 15 grudnia 1934 r. w sprawie scalenia gminy Romanówka.

Starosta powiatowy w Rudkach, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu grun-

tów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 października 1934 r. zostało wydane przez Wojewodę lwowskiego podlegające wykonaniu orzeczenie, utrzymujące w mocy orzeczenie Starosty powiatowego z dnia 31 lipca 1934 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach gminy katastralnej Romanówka powiatu rudeckiego.

Starosta powiatowy:

J. Sarnecki.

Dział nieurzędowy.

Poszukiwania.

Sąd Grodzki Zamiejski Oddział VIII. we Lwowie poszukuje za skazanym Salomonem Lauferem, ur. 27. VI. 1913 r. we Lwowie, zam. w Zamarstynowie, ul. Paderewskiego 10, synem Abrahama Schwarza i Tauby Laufer, handlarzem.

Sąd Grodzki Zamiejski Oddział VIII. we Lwowie poszukuje za Kazimierzem Józefem Adamowskim, ur. 18. X. 1909 r. w Wodnikach, pow. Bóbrka, tam zamieszkałym, synem Kazimierza i Eugenji, rel. rzym.-kat., kowalem.

Sąd Grodzki Zamiejski Oddział VIII. we Lwowie poszukuje za Michałem Stempurskim, synem Leona i Jewdokji, ur. 28. X. 1901 r. w Bobrownikach, pow. Buczacz, murarzem, ostatnio zamieszkałym w Stanisławowie, ul. Króla Jana 33.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział IX. Karny poszukuje policyjnie za Anastazją Powroźnik, córką Maksyma i Marji z Sadowskich, ur. 25. V. 1915 r. w Radziechowie, stanu wolnego, analfabetką, zarobnicą, rel. rzym.-kat., zwaną „Maksymycha", rzekomo właścicielką domu w Kulikowie, tamże ostatnio zamieszkałą, rzekomo do Lwowa przybyłą.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział IX. Karny poszukuje za Adamem Pluskwą, urodzonym 24. X. 1899 r. w Sygniówce, powiat Lwów, tamże przynależnym, a zamieszkałym ostatnio w Skniłowie, pow. Lwów, synem Kazimierza i Marji z Janików, rel. rzym.-kat., żonatym, ojcem 2-ga dzieci, podmajstrzym ciesielskim, piśmiennym, bez majątku, nie karanym.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział IX. Karny poszukuje policyjnie za Anną Wacek, lat 25, rodem ze Ćwirza, pow. Przemyślany, zamieszkałą ostatnio we Lwowie na Zniesieniu przy ul. Słowackiego l. 8.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział IX. Karny poszukuje policyjnie za Józefem Terleckim, synem Wasyla i Magdaleny z Denysów, ur. 12. X. 1908 r. w Balbicach, pow. Mościska, rel. rzym.-kat., stanu wolnego, piśmiennym, zarobnikiem, bez majątku, karanym, ostatnio zamieszkałym we Lwowie przy ul. Panieńskiej l. 16.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział IX. Karny odwołuje zarządzone tut. postanowieniem z dnia 9. X. 1934 r. sygn. IX. Kg. 502/34 poszukiwania za Józefem Schechtelem, liczącym lat 23, synem nieślubnym Gitli, rel. mojż., ur. w Płauczy, powiat Tarnopol, piekarzem, zamieszkałym ostatnio w Lesienicach przy ul. Kolejowej l. 6, a przebywającym obecnie we Lwowie.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział X. Karny poszukuje za Ludwikiem Królickim, ur. 19. II. 1906 r. w Skoromochach, pow. Sokal, syna Antoniego i Magdaleny, rel. rzym.-kat., żonatym, handlarza, karanym kilkakrotnie, zamieszkałym ostatnio we Lwowie na Zamarstynowie, ul. Gospodarska 4.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział X. Karny poszukuje za Antonim Krokoszem, ur. 13. VI. 1912 r. w Kozowej, pow. Tarnopol, rel. rzym.-kat., sztukatorem, zamieszkałym ostatnio we Lwowie — Zamarstynowie, ostatnio bez stałego miejsca zamieszkania, stanu wolnego, synem Kazimierza i Marji z Hanasów.

Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział X. Karny poszukuje za Wasylem Chmurą, synem Hryńka i Marji Hrem, ur. 17. VI. 1916 w Wiszence, z zawodu służący, rel. gr.-kat., wolny, ostatnio zamieszkały w Brzuchowicach.

Zagubienia i unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Albert Scheps ze Lwowa.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Warszawa na nazwisko Ferdynand Jan Grubner ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony znaczek służby śledczej Nr. 1076, wydany dla wywiadowcy Tadeusza Werli.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędniczą Nr. 32/34, wydaną przez Kuratorjum O. S. L. na nazwisko Roman Czyżewicz z Brzuchowic.

Unieważnia się zgubioną książeczkę stanu służby oficerskiej, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Wilhelm Hellman z Błażowej, powiat Rzeszów.

Unieważnia się skradzione prawo jazdy szoferskiej Nr. 4202, wydane przez Urząd Woj. Lw. na nazwisko Bolesław Markiewicz z Sokala.

Unieważnia się spalone zaświadczenie wojskowe o zaliczeniu do ponadkontyngentowych, wydane przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Stanisław Koczoń.

Unieważnia się skradzioną legitymację szoferską Nr. 6112, wydaną przez Województwo Lwowskie na nazwisko Augustyn Furykiewicz.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Andrzej Mikołajewski ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Kiwa Flaschner ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Piotr Szawłoga z Horyńca, pow. Lubaczów.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Jan Peszek ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany na nazwisko Demian Kinio ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Eugenjusz Fedak we Lwowie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Leon Lazar Schmalholz z Rzeszowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Feliks Florczak z Grabownicy Starzeńskiej, pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Samuel Stier ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, i kartę mobilizacyjną, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Herman Herbst ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Sokal na nazwisko Jan Ząbkowski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Juljan Colta ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Stanisław Fac z Żurawicy, pow. Przemyśl.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Gródek Jagielloński na nazwisko Izaak Majer Horowitz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Adolf Brand ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Stanisław Leon Łuczyński ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Jan Petryk ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Mgr. Stefan Bukowczyk ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Złoczów na nazwisko Eljasz Łahoła ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Apolonjusz Ferdynand Michniowski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Jan Markowski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Ludwik Wajda z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Izrael Rubin Schmalzbach ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Izak Dawid Schwager z Mostów Wielkich, powiat Żółkiew.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Wasyl Myszczyszyn ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskowa, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Wasyl Moskal ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Jakób Kastner z Zimnej Wody.

Unieważnia się świadectwo dojrzałości, wydane przez Państw. gimnazjum w Czortkowie i świadectwo egzaminu państw. na Politechnice lwow. na nazwisko Toni Rosenzweig.

Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki", Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł., kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego" za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1·— zł.

Z drukarni „Słowa Polskiego", we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.